

Själeus tysta skrik

Homeira Tari, Una förlag Homeira Tari arbetar nära och intensivt med ungdomar i det vi kallar förorten. I sin nya diktsamling ger hon uttryck för en samhörighet med dem som inte blir sedda eller fullt respekterade. Med annorlunda erfarenheter och referenser i sitt bagage.

Språk och bildformer präglas av kulturell hemvist. Författaren har lämnat iranskt förtryck i "annan-stanset" och farit till "demokratins högborg". Hon kastar ljus på yttrandefriheten och dess begränsningar och chimärer. Att uttrycka sin erfarenhet – med vilket språk och inför vilka mottagare – är trots möjligheten ingen självklarhet. Inte heller att de som bör lyssna verkligen gör det.

Ungdom, gata, gård. Att som människa vistas i och framför allt som ung växa upp i annan-stanset, skapar lätt tvivel kring ens möjliga plats och uppgift i tillvaron. Här finns hälsningar från flera som valt att inte delta i spelet längre.

Dikterna bubblar och kokar av vrede, sorg och förluster. Starka ord, intensivt formulerade motsatser, känslor som briserar, utåt och inåt.

Kan man med helt gott uppsåt begära att någon skall begränsa sin vrede? Är det inte bara ett tecken på bekvämlighet – var god stör ej.

Helt klart är att författaren glöder – för sitt och andras. Respekt.

Ethel Andersson